

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 348/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Partizánske v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 75/08 v období od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 249/08-35 zo 4. februára 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júla 2010 doručená sťažnosť J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Partizánske (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 75/08 (predtým postupom

Okresného súdu Topoľčany v konaní vedenom pod sp. zn. PE-4 C 126/03) v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 249/08-35 zo 4. februára 2009.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že *okresný súd v jeho veci opätovne nekoná aj napriek tomu, že „Od vynesenia nálezu ústavným súdom uplynul rok a pol (18 mesiacov) a vo veci súd prvého stupňa doposiaľ nerozhodol vynesením rozsudku. Počas obdobia nečinnosti súdu, alebo len občasnej činnosti došlo aj po vyslovení nálezu v konaní okresného súdu k prietahom. Vec je pritom na súde viac ako 7 rokov, pričom v dohľadnom čase nie je žiadna nádej na skoré ukončenie súdneho konania vo veci 4 C 75/08 pretože bude nasledovať odvolacie konanie a po jeho skončení môže byť znova aj na súde prvého stupňa,... samozrejme, že keď odvolací súd vráti vec súdu prvého stupne na ďalšie konanie. Nie je pritom vylúčené ani konanie na dovolacom, Najvyššom súde SR, pretože podmienky pre konanie na tomto súde sú podľa O. s. p. splnené /Vec už raz bola odvolacom súde, na Krajskom súde v Nitre/.*

V ostatných 18 mesiacoch, v priebehu roku a pol vykonal súd prvého stupňa vo veci 4 C 75/08 tieto úkony:

- dňa 3. apríla 2009 uskutočnil sa informatívny výsluch navrhovateľa... na Okresnom súde Pezinok,

- podaním zo dňa 14. mája 2010 súd doručil navrhovateľovi uznesenia o nepripustení zmeny návrhu petitu žaloby spolu s výzvou na doplnenie petitu žaloby podľa nového návrhu navrhovateľom.

Nič iné sa za rok a pol vo veci neudialo...

Dotknutý okresný súd nekonal vo veci 4 C 75/08 od 3. apríla 2009 do 14. mája 2010, čiže po dobu takmer 13 mesiacov, čím opakovane spôsobil prietahy v konaní...

Opravujem sa, vo veci bol súdom uskutočnený ešte jeden úkon. Dožiadaný Okresný súd Bratislava III vypočul dňa 20. novembra 2009 ako svedka, môjho syna M. B., čo však na veci nič nemení v tom zmysle, že prietahy v konaní nastali aj po vyslovení nálezu ústavného súdu“.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd opätovne prikázal okresnému súdu konať a priznal mu primerané finančné zadostučinenie v sume

3 000 €. Súčasne žiadal o ustanovenie právneho zástupcu na konanie o jeho sťažnosti na ústavnom súde.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade okresného súdu v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená

situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 20/05, II. ÚS 98/06).

Predmetom sťažnosti sťažovateľa vychádzajúc z jeho sťažnosti doručenej ústavnému súdu 19. júla 2010 je najmä to, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn.4 C 75/08 v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 249/08-35 zo 4. februára 2009 (nadobudol právoplatnosť 11. marca 2009) opätovne dochádza k zbytočným prietahom, čím je porušované jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľ tvrdí, že okresný súd nekonal od 3. apríla 2009 (uskutočnil sa informatívny výsluch sťažovateľa na Okresnom súde Pezinok) až do 14. mája 2010 (sťažovateľovi doručil okresný súd uznesenia o nepripustení zmeny návrhu petitu žaloby spolu s výzvou na doplnenie petitu žaloby), čiže po dobu 13 mesiacov, čím opakovane spôsobil prietahy v konaní.

K tomu ešte dodal, že aj *„Dožiadaný Okresný súd Bratislava III vypočul dňa 20. novembra 2009 ako svedka, môjho syna M. B.“*.

S prihliadnutím na uvedené preto ústavný súd zisťoval, či tvrdenia sťažovateľa sú opodstatnené a v danej veci skúmal, či existuje reálna možnosť vyslovenia porušenia označeného základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, posudzujúc obdobie 16 mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu v označenom konaní.

Ústavný súd zistil, že v období od vydania nálezu dožiadaný súd sťažovateľa predvolal na informatívny výsluch 3. apríla 2009, na ktorom mal oboznámiť sťažovateľa s výpoveďami zástupcu žalovaného, svedka a s obsahom dokladov predložených účastníkmi, pretože sa predtým pojednávaní nezúčastňoval, ale sťažovateľ sa nedostavil zo zdravotných dôvodov. Ďalší termín výsluchu bol určený na 5. jún 2009, ale na ňom sťažovateľ po predložení spisu a dokladov, s ktorými sa mal oboznámiť a ku ktorým sa mal vyjadriť, uviedol, že vzhľadom na nepriaznivý zdravotný stav nie je schopný sa na tomto výsluchu zodpovedne a úplne vyjadriť k výpoveďiam a dokladom tak, ako to požaduje okresný súd. Požiadal preto, aby okresný súd vyhotovil kópie tých dokladov, ku ktorým sa

má vyjadriť, a určil mu lehotu na písomné vyjadrenie. Spis bol okresnému súdu vrátený 10. júna 2009.

Dňa 19. júna 2009 okresný súd vyhotovil kópie dokladov a časti spisu a doručil ich sťažovateľovi, aby sa k výpovediam zástupcu žalovaného, svedka i k listinným dôkazom písomne vyjadril, zároveň ho vyzval, aby navrhol dôkazy, ktoré žiada v konaní ešte vykonať a poučil ho o dôsledkoch ustanovenia § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku.

Sťažovateľ 6. júla 2009 požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie a stanovisko doručil okresnému súdu 8. júla 2009, pričom v ten istý deň mu doručil aj návrhy na zmenu petitu žaloby a výsluch svedka.

Dňa 7. augusta 2009 bolo vypracované dožiadanie na účely výsluchu svedka a spis bol zaslaný „*OS Bratislava III*“ 11. augusta 2009.

Spis bol po vybavení dožiadania vrátený okresnému súdu 14. decembra 2009. Dňa 8. marca 2010 okresný súd uznesením č. k. 4 C/75/2008-365 rozhodol tak, že zmenu žaloby žalobcu z 5. júla 2009 nepripustil. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie 25. marca 2010 a v ten istý deň podal ďalší návrh na zmenu petitu žaloby z 23. marca 2010 (podľa obsahu čiastočné späťvzatie žaloby).

Odvolanie a návrh na zmenu petitu žaloby boli doručené 25. marca 2010 na vyjadrenie zástupcovi žalovaného, ktorý ho predložil okresnému súdu 12. apríla 2010.

Dňa 14. mája 2010 okresný súd rozhodol o pripustení zmeny žaloby a toho istého dňa o odvolaní sťažovateľa tak, že zmenu žaloby z 5. júla 2009 nepripustil. Tieto uznesenia boli sťažovateľovi doručené 20. mája 2010 a následne 28. mája 2010 sťažovateľ okresnému súdu doručil doplnenie návrhu na zmenu petitu žalobného návrhu z 23. marca 2010, návrh na zmier so žalovaným a ďalší návrh na zmenu petitu žalobného návrhu (podľa obsahu čiastočné späťvzatie žaloby).

Dňa 18. júna 2010 boli návrhy žalobcu doručené zástupcovi žalovaného na vyjadrenie, ktorý podal stanovisko 30. júna 2010. Uznesením zo 16. júla 2010 rozhodol okresný súd o návrhoch sťažovateľa na zmenu petitu žaloby.

Vychádzajúc z prehľadu vykonaných procesných úkonov ústavný súd konštatuje, že okresný súd vo veci vykonával jednotlivé úkony priebežne a od vydania nálezu rozhodoval prevažne iba o návrhoch sťažovateľa na zmenu petitu žaloby, na vykonanie dôkazov (doručenie listinných dôkazov a iných dôkazov na vyjadrenie), dal pokyn na vypočutie sťažovateľa a svedka prostredníctvom dožiadaných všeobecných súdov. Nie je teda pravdou, že vykonal len tri procesné úkony a bol v tomto období úplne nečinný. Na jeho ťarchu nemožno jednoznačne pripísať ani to, že od 11. augusta 2009 do decembra 2009 sa vec nachádzala na dožiadanom súde.

Na druhej strane podľa názoru ústavného súdu nemožno prehliadnúť to, že sťažovateľ sa dvakrát (apríl a jún 2009) nezúčastnil alebo nevyjadril k veci zo zdravotných dôvodov a požiadal aj o predĺženie lehoty na vyjadrenie k veci, čím sa konanie nepredlžovalo iba vinou okresného súdu, ale aj vinou samotného sťažovateľa.

Takýto postup okresného súdu počas 16 mesiacov od právoplatnosti nálezu (11. marec 2009) do podania sťažnosti ústavnému súdu (19. júl 2010) nesvedčí o tom, že by vznikla situácia, ktorá by signalizovala zbytočné priesťahy spôsobené nečinnosťou okresného súdu v danom spore, a tým aj možnosť porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na zistené skutočnosti ústavný súd konštatuje, že uvedený postup okresného súdu nesignalizuje možnosť vyslovenia namietaného porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd preto považuje dosiaľ poskytnutú ochranu sťažovateľovi nálezom sp. zn. II. ÚS 249/08 zo 4. februára 2009, ktorým mu bolo priznané aj finančné zadosťučinenie v sume 1 500 €, za dostatočnú, a preto

odmietol jeho sťažnosť pre jej zjavnú neopodstatnenosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 181/06, II. ÚS 18/07, II. ÚS 60/07, III. ÚS 254/07).

Sťažnosť sťažovateľa bola v danom prípade ústavnému súdu podaná teda predčasne, ale dôvody, pre ktoré bola odmietnutá, nebránia tomu, aby sa sťažovateľ mohol v budúcnosti v prípade nečinnosti okresného súdu znovu obrátiť na ústavný súd so sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré sťažovateľ v sťažnosti nastolil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2010